

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 8

Presidència de la Sra. Margalida Pocoví i Sampol

Sessió celebrada dia 25 d'octubre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 4568/23**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa de la Llei de memòria democràtica de les Illes Balears. 104

2) **RGE núm. 7375/23**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació i posada en marxa d'una base de la UME de manera permanent a Mallorca i destacament a la resta d'illes. 110

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Sí, Sra. Presidenta, Jordi López substitueix a Anabel Curto.

LA SRA. PRESIDENTA:

Qualque substitució més?

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Sí, bon dia, presidenta, Omar Lamin substitueix Iago Negueruela.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al debat i votació de les proposicions no de llei RGE núm. 4568 i 7375/23.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4568/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa de la Llei de memòria democràtica de les Illes Balears.

Començarem per la primera proposició no de llei, la RGE núm. 4568/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la defensa de la Llei de memòria democràtica de les Illes Balears.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Lamin, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. Bon dia també als membres de Memòria de Mallorca i dels Maçons de Balears, i gràcies per la vostra participació en aquest debat.

Avui us presentam una iniciativa que té per objectiu defensar una llei, una llei que ens fa més dignes, ens engrandeix i enforteix la nostra democràcia, aquesta és la memòria i el reconeixement democràtic, una memòria col·lectiva que té com a referents la democràcia però també el cost personal que ha suposat assolir-la en el temps, per difondre l'exemple i els valors d'aquestes persones a les generacions futures, així com el propòsit de no caure en les errades i els abusos del passat, que, per a la joventut que ha de viure i sentir la democràcia com a pròpia, perilla que s'esborra la memòria de tanta gent que va patir i morir, precisament en defensa dels ideals de democràcia, llibertat i de ciutadania.

Nosaltres us diem que mai no caminareu sols perquè cap democràcia no pot construir-se sobre els pactes del silenci. Als que una vegada ens vàreu dir que era massa prest per parlar d'algunes coses i que avui dieu que ja és tard per fer-ho, vull

dir-vos que avui és el moment, especialment a la ultradreta que s'excusa en allò de no obrir velles ferides. El moment és ara, que és just ara quan cal desprendre's de velles hipoteques, i és que el pacte PP i VOX dinamita tots els consensos i ens fa retrocedir 40 anys, un pacte que inclou com a peatge fulminar la Llei de memòria democràtica.

Una llei que, per cert, incorpora més de 100 esmenes del PP i que va comptar amb el seu suport a la gran part de l'articulat.

Per tant, senyors del Partit Popular, jo us demanaria: què ha canviat d'ençà, què és el que no us agrada ara d'aquesta llei? Què és el que no us agrada d'aquesta llei que voleu derogar? Quin mal us fa aquesta llei? Diguin a les famílies i a les entitats quin mal els fa aquesta llei. O és el preu que heu de pagar a VOX per seguir aferrats a les cadires? Perquè el que veiem és un VOX que marca les polítiques i un PP que les assumeix i les executa.

Mirin, la Llei de memòria que vostès volen fulminar permet mantenir la memòria de les víctimes; honrar-les com es mereixen; promoure la seva divulgació; fomentar el reconeixement públic dels pocs supervivents que queden en vida i dels seus familiars; combatre l'odi amb el seu exemple vital per continuar reivindicant que una cosa així no pot tornar succeir mai més; preservar els llocs de la memòria i els seus arxius històrics en col·laborar amb associacions i amb entitats. I és que la feina incansable de les associacions memorialistes, al costat del treball dels nostres companys a les institucions, ens ha dut a ser una comunitat avantguardista a tot el nostre l'Estat quant a memòria democràtica, i això ens ha de fer sentir orgullosos, com a societat que mira cap al futur i reparar el mal que s'ha fet en el passat, en lloc d'amagar-ho.

Vista la involució i el retrocés en drets i llibertats d'aquest govern, la societat civil i les entitats que duen anys treballant i lluitant a favor dels drets humans i de la memòria democràtica, mostren la seva màxima preocupació i demanden que la memòria històrica segueixi sent una política d'Estat i que la seva aplicació no depengui del govern de torn. D'aquí la importància de mantenir i de seguir impulsant aquesta llei i el seu desplegament, que fou fruit del consens ampli de la societat civil d'aquesta terra.

Per això us presentam aquesta iniciativa, per donar continuïtat a les polítiques de memòria democràtica i seguir impulsant la Llei de memòria i la Llei per a la recuperació de les persones desaparegudes; seguir impulsant el reconeixement i la reparació de les víctimes del franquisme i de la dictadura, sí, de la dictadura, en reiterar el suport a les famílies víctimes i moviment memorialista i fomentar les seves activitats. Seguir així també, probablement, amb la inclusió de continguts i la realització d'activitats curriculars i extracurriculars, plans de formació del professorat i la reedició del títol d'especialista universitari en polítiques i recerca en justícia de transició i memòria democràtica.

Senyors del PP, avui tenen una gran oportunitat de revertir aquesta deriva involucionista que dueu de la mà de VOX, en atacar la llengua, la cultura i donar l'esquena als drets humans. Per cert, suposam que ja us ha quedat clar que els vostres socis

de VOX no són de fiar i és que mai no es pot abandonar el camí del diàleg i de la política.

Esperam que tots vosaltres vulgueu donar suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Lamin. El Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. 8392 i 8393/23 i, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Gil, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidenta. Agradecemos también la presencia de la Gran Logia Provincial de Baleares y de la Asociación de Memoria de Mallorca.

Sr. Lamin, le voy a intentar explicar lo que nos debería unir y no separar. Mostramos un absoluto respeto por todas las personas que sufrieron la violencia, a consecuencia de la Guerra Civil y del franquismo, independientemente de su ideología, de su bando y de su religión. La Guerra Civil supuso un fracaso del que debemos aprender para que no se repita y no debería ser utilizada como estrategia política. Por ello, entenderíamos y apoyaríamos una memoria democrática, como reivindicación y defensa de valores de derechos y libertades fundamentales a lo largo de la historia contemporánea de España, con el objeto de fomentar la cohesión y la solidaridad entre diversas generaciones, en torno a principios, valores y libertades constitucionales.

El Govern sí que va a dar continuïtat a la Ley 10/2016, de 13 de junio, para la recuperación de personas desaparecidas, en lo que se refiere a la excavación y exhumación de las fosas de la Guerra Civil en las Islas Baleares para identificar a los cuerpos. El Govern impulsarà mesures per al reconeixement i reparació de les víctimes i reitera el suport i reconeixement a les famílies.

El Govern no apoyará la razón absoluta de una parte, la no comprensión de la posición de otros y la imposición de la memoria, de una memoria. Hugh Thomas, historiador sobre la Guerra Civil en el exilio, contestó en una entrevista: “No quiero entrar en esta guerra de esquilas de fusilados de uno u otro bando, que en el fondo, desgraciadamente, es en lo que se ha convertido la historia de la Guerra Civil. Es una cosa terrible y parece que nadie es consciente de esa barbaridad, para mí la Guerra Civil fue una tragedia para todos los que destrozó más de lo que imaginamos, también un escándalo. Lo único que quiero sugerir en este momento de verdadero encono es que habría que hacer un monumento a todos los caídos de la guerra, un monumento a todos los muertos de los dos bandos.” Añadía: “Toda la izquierda sabe muy bien, y no debería olvidarlo, que en la zona republicana se cometieron muchos crímenes y grandes errores: las checas de Madrid, Paracuellos, la actuación de los anarquistas en Barcelona y muchas otras ciudades. No hablaré del número de muertos y represaliados, pero hay que reconocer que la tragedia fue para los dos bandos.”

Otro de los grandes estudiosos de la Guerra Civil, Stanley Payne, considera que lo peor de la denominada memoria histórica no es la falsificación de la historia, sino la intención política que encierra.

Por ello, apoyamos la recuperación de la memoria, pero de toda la memoria, de la memoria con mayúsculas. Las víctimas son víctimas, vengan del lado que vengan. El Govern pretende la reconciliación en el drama del enfrentamiento civil y garantizar la memoria como integradora de la reconciliación y de la reparación de heridas.

No apoyaremos al Ministerio de la Verdad, como bien definió Orwell, en su novela *1984*. Las víctimas, pero todas, y sus familias deben ser resarcidas y deben recuperar sus familiares.

Demasiados casos de uno y otro bando sin ninguna justificación, pero utilizados para ganar un puñado de votos y para derribar unos monumentos y sustituirlos por otro. ¿Qué sucede con las víctimas de bombardeos y de asesinatos causados por republicanos y milicianos comunistas durante la Guerra Civil? Solo en Mallorca, el historiador Massot Muntaner, en su libro *Los bombardeos en Mallorca durante la Guerra Civil*, contabilizó un total de 150 muertos, de los cuales 35 eran niños. Podemos hablar también de los asesinatos del castillo de Ibiza, de la matanza del Atlante en el puerto de Maó, en las tapias del cementerio de Es Castell y de tantos inocentes que permanecen en el olvido. Ninguno de ellos tienen la condición de víctimas, ni sus descendientes, que sí tienen las familias de asesinados y represaliados por el franquismo.

Yo ahora le pregunto, Sr. Lamin, ¿aceptarán, señores del PSIB, las enmiendas 8392 y 8393/23, respectivamente, a los puntos 6 y 7, del Grupo Popular, en defensa de todas las víctimas u optarán por seguir sin defender el perdón, el respeto a todas las víctimas y la reconciliación?

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gil. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. A ver, esta ley ni es de memoria ni es democrática, ni es de memoria porque lo que nos intenta imponer es una verdad del Gran Hermano, es decir, si cualquiera se atreve a decir lo que la señora representante del Partido Popular les acaba de exponer, pues, puede incurrir incluso en delitos -incluso en delitos. Y no es democrática porque realmente ustedes han hecho un uso espúreo de esta ley, de esta ley bien intencionada en un principio, aunque, al final, como he repetido mil veces y se lo he dicho muchas veces a los compañeros del Partido Popular, una pistola en sí misma no es mala, en manos de un delincuente es peligrosa, en manos de un policía nos da seguridad, el problema es darles a ustedes una pistola, porque ustedes siempre son peligrosos, siempre son

peligrosos en cuanto se les da un instrumento para servir a sus fines.

Les recuerdo, porque yo veo que de memoria andan ustedes muy flojos, que este país no vivió una ruptura, sino una transición, aquello famoso que se dijo en su momento “de la ley a la ley por la ley”, lo que se hizo fue una reforma política que permitió a los españoles reconciliarse, y en el 1978 abrazarse. De esa transición, aunque ustedes, algunos de ustedes son muy jóvenes, el Partido Socialista participó, pero es que hasta participó el Partido Comunista, aceptando la bandera nacional y la figura del Rey. Y ahora ustedes quieren venir a reventar todos los consensos que nos ha permitido llegar hasta donde estamos en democracia. Porque ustedes no tienen ningún tipo de medida ni de medida cuando se trata de servir a sus propios intereses.

Podríamos estar, evidentemente cinco minutos de mi intervención no son suficientes para relatar aquí lo que fue la Guerra Civil, una guerra civil que ustedes quieren hacer en blanco y negro, buenos y malos; pues no hubo buenos y malos en la Guerra Civil, fueron todos víctimas en la Guerra Civil, un bando y otro, y los dos lucharon por lo que creían justo y por lo que creían sus ideas. Porque, si no, explíquenme ustedes, ¿por qué el Sr. Indalecio Prieto, que fue uno de los promotores de la revolución de Asturias contra el régimen legítimo de la República, tiene una calle en Palma que lo recuerda? Sin embargo, por ejemplo, Calvo Sotelo, al que les recuerdo que asesinó -asesinó- el aparato del estado republicano, siendo un diputado con inmunidad, no tiene una calle en Palma; y el asesinato de Calvo Sotelo se produjo antes del inicio de la Guerra Civil. No lo pueden ustedes culpar de ser el artífice de la Guerra Civil, es una víctima, la primera, la que dio el pistoletazo de salida a esa guerra civil. Porque había media España, en palabras de Gil-Robles, que no se resignaba a morir.

Y eso es lo que pronto no podremos decir ni siquiera en esta cámara sin incurrir en un delito, porque lo que pretenden ustedes es imponer su verdad, es lo que hacen ustedes siempre. Y a nosotros no nos van a acompañar en este viaje, nosotros no tenemos nada en contra de la reparación de las víctimas, ni que aquellas personas que perdieron a sus seres queridos los encuentren. Nosotros no hemos pedido ninguna derogación de la Ley de fosas, nos hemos manifestado siempre a favor.

Otra cosa es en lo que convierten ustedes también, una vez más, esa ley de fosas. El espectáculo lamentable que dieron con lo de Aurora Picornell, con una ministra del Gobierno de España y la banda municipal de Palma, que pertenece a todos los palmesanos, tocando el himno de la República, el himno de Riego, con una ministra presente del Gobierno de España, con la presidenta de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, que es la máxima representación del Estado en nuestra comunidad, ustedes se han puesto de una parte. Ustedes, en el fondo, lo que quieren es..., se sienten herederos de un bando y quieren ganar la Guerra Civil en el año 2023.

Pues no, eso es parte de nuestra historia, pero es parte de nuestra historia como los Reyes Católicos, como las Navas de Tolosa, como la batalla de Guadalete, pero, no, ustedes se la quieren reescribir íntegra; ustedes se quieren remontar, si les dejamos, a Atapuerca, para decirnos cómo tenemos que ver las

cosas. Ustedes no nos quieren dejar a los profesionales de la historia interpretarla, no, nos quieren decir en qué marco podemos interpretar la historia, es lo que ustedes quieren, lo que ustedes pretenden con sus leyes, que hasta criminaliza a cualquiera que se atreve a decir algo que vaya en contra de su verdad eterna, histórica y auténtica.

Por eso hay que derogar esa ley, por el mal uso que ustedes han hecho, por el engaño que hicieron ustedes al Partido Popular haciéndoles ver que era una ley que solo buscaba la reconciliación. En su ánimo jamás ha estado la reconciliación, en su ánimo solo está el rencor y el enfrentamiento.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot, vull donar la benvinguda a Memòria de Mallorca i, evidentment, vull donar la benvinguda i crec que, imprescindible, donar les gràcies a Memòria i a tots els col·lectius que fa anys que fan feina, investiguen i dediquen el seu temps perquè d'una vegada per totes a les Illes Balears s'ha fet justícia i s'ha fet memòria, però aquí no queda la feina, sinó que encara ens queda moltíssima per fer.

I un incís a la intervenció anterior, parlàvem d'una llei poc democràtica; a mi em sap molt de greu, però què més democràtic hi ha que aquesta llei es va aprovar per unanimitat al Parlament de les Illes Balears i totes les forces polítiques hi varen estar d'acord! Ara, que ens trobem en una situació que el Partit Popular sigui presoner dels seus acords, d'un pacte amb VOX, i ara sigui moneda de canvi per a futurs acords o pactes, és una altra cosa.

Però, bé, m'agradaria centrar-me en la proposta que ha fet el Partit Socialista, una proposta que, com he dit, reconeix la feina que s'ha fet fins llavors i tota la que ens queden per fer.

I, permeti'm-ho, m'agradaria explicar que, com a batlessa, si m'haguessin de fer triar els tres moments que record més o més especials estic segura que triaria dia 15 de gener del 2018, el dia que Tomàs Seguí, el batle d'Esporles, va tornar, vuitanta anys després, al seu poble: el varen detenir per tenir unes idees, per defensar la democràcia, la justícia i, sobretot, per lluitar per un camí de progrés, el varen detenir, el varen empresonar i el varen matar, i no es va poder acomiadar de la seva família. I la seva família, el seu fill, el va recollir, el va enterrar vuitanta anys després, i no l'havia conegut. Això és justícia, això és memòria i això és reparació.

I, si no hagués estat per la Llei de fosas, la Llei de memòria i tota la gent que he anomenat anteriorment, Memòria de Mallorca, tota la gent que ha fet recerca, tota la gent que ha dedicat temps de la seva vida a cercar, això no hagués estat possible.

I també record perfectament allà on era el dia que vàrem trobar Aurora Picornell i les roges del Molinar, era al meu despatx a una reunió i vaig aturar aquella reunió, perquè vaig trobar que aquest record el tendriem tota la vida.

I tants i tants homes que han pogut tornar a casa seva, amb les seves famílies i que, gràcies a això, som millors com a societat i som millors com a país, ha arribat tard, però ha arribat. Per això mateix seguim fent feina i seguim investigant, perquè tothom pugui tornar a ca seva.

I, com he dit, malgrat que el Partit Popular votàs a favor de totes les lleis, ara volen tornar enrere, volen tornar als moments més foscos de la nostra història, per ser presoners d'un pacte amb VOX. I és imprescindible fer memòria i conèixer d'on venim, però sobretot per saber cap on anam, perquè tot això no torni a ocórrer.

I, evidentment, el suport total a aquesta proposició no de llei, perquè es continuï amb la tasca, perquè totes aquestes mesures els reconeixements, les investigacions i tot al que fa referència aquesta PNL i moltes altres coses, se segueixin posant en marxa, se segueixi endavant. I a la compareixença que va fer la consellera de Presidència en aquesta cambra, va dir que tot el que estava previst es tiraria endavant, però veiem que totes aquestes accions estan aturades, no s'ha convocat ni la Comissió de Fosses, ni la Comissió de Memòria Democràtica.

I des d'aquí un prec, perquè la conselleria, d'una vegada per totes, posi en marxa les accions que estaven previstes, però sobretot que faci la reflexió, que el Partit Popular reflexioni i que no es derogui la Llei de memòria democràtica, perquè en tot el que hem avançat com a societat tornarem enrere. Així que anim a una reflexió, anim al Partit Popular a reflexionar i a seguir amb el consens d'aquesta cambra amb la Llei de memòria democràtica.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ramon. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gómez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia diputades, diputats. Al Grup Parlamentari VOX, abans que se'm posi un cartell al front, li explicaré la història del meu avi. El meu avi era un militar del bàndol nacional que va arribar a Menorca, es va casar, va tenir dues filles, una d'elles ma mare, i quan els presoners republicans estaven tancats va ser sol·licitat per part de les seves dones que passés cartes i menjar als presoners republicans. El meu avi -que no he conegut, perquè ma mare tampoc no el va conèixer-, va passar cartes i menjar als militars tancats republicans, tot i que era un militar nacional. Quan el bàndol nacional es va assabentar del que feia el meu avi, va ser advertit de mort. El meu avi va fugir a Cartagena, el meu avi va estar uns mesos vivint a Cartagena, acollit pels republicans, tot i que era nacional, i va tenir l'infortuni de desaparèixer amb el bombardeig falangista, nazi, de qui sigui, segur que vostè ho

sap qualificar molt més. El meu avi va desaparèixer en aquest bombardeig, quan van arrasar Cartagena, i era nacional, que va ser acollit pels republicans.

Ho dic perquè segurament em volarà algun tipus de cartell abans que acabi de parlar, i em volarà, Jordi, una d'aquestes històries que hi ha de Menorca. I mir Jordi, perquè quasi totes les famílies menorquines van tenir gent dels dos bàndols. Abans que em digui qui som, o qui deix de ser, jo tenc un avi, o tenia un avi nacional, que va ajudar els republicans, que va ser perseguit pels nacionals i que va morir a Cartagena a un bombardeig, d'acord?

I ara passaré a explicar, per a qui no ho sàpiga, que sé que tothom ho sap, què és la justícia restaurativa. La justícia restaurativa pren diferents formes i existeix una varietat de programes i pràctiques, però tots els sistemes i pràctiques comparteixen principis comuns. Segons aquest enfocament, les víctimes d'un delictes, han de tenir la mateixa oportunitat d'expressar lliurement i en un ambient segur i de respecte, l'impacte del fet que ha tingut en les seves vides, rebre respostes a les preguntes fonamentals que sorgeixen de l'experiència de victimització i participar amb decisió, a (...) com el defensor haurà de reparar el seu mal causat. Açò és la justícia reparativa.

Per què, aparentment, només parlam d'unes víctimes des de fa uns anys? Doncs, perquè se suposa que la resta van tenir, des que es va instaurar -sí, Sr. Fernández?, Martínez?, perdoni, eh, Alejandro?...

(Se sent de fons el Sr. Rodríguez i Farré que diu: "Rodríguez")

..., Rodríguez, perdoni, *yo soy Gómez*-, Sr. Rodríguez, les víctimes, la resta de víctimes que ningú no nega que existissin, ja li he dit qui era el meu avi, era nacional, la resta víctimes varen tenir, fins al dia que es va morir Franco, al llit, que és l'únic dictador europeu que ha mort a un llit malalt, no ha hagut de respondre pel que va fer, i va ser un dictador, i supòs que vostè no ho nega, era un amic de Hitler, era amic de Mussolini, *dime con quién andas, y te diré quién eres*, si el teu amic es diu Hitler i si el teu amic es diu Mussolini, *algo que parece un pato es un pato*, senyor. Per tant, *esto es lo que hay*. La resta de víctimes van ser -que hi va haver, que jo no neg que no hi fossin-, però van tenir el seu moment, no un moment, un minut, un moment de 40 anys, un minut resumit en 40 anys.

Per tant, no facin veure que deixen fora unes víctimes, és que la justícia reparativa amb elles, a la seva manera, ja va ser aplicada pel mateix dictador.

I ara, el primer que he de fer és demanar disculpes a tothom, perquè he passat unes esmenes per via de WhatsApp, dels qui tenia els telèfons, perquè no estan enregistrades, i si el Partit Socialista les accepta, doncs li agraeisc moltíssim, però les vull dir, igualment, en veu alta: en el primer punt, nosaltres afegiríem: "També reunir, amb caràcter d'urgència, la Comissió Tècnica de Persones Desaparegudes i la Comissió Tècnica de Memòria i Reconeixements Democràtics, per poder donar continuïtat a les polítiques públiques de memòria democràtica".

Al segon punt també afegir: “Comprometre’s a la no-derogació de la Llei de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears”.

En el tercer punt, seguir impulsant la llei, aquesta l'acceptam tal com està íntegrament, “seguir impulsant la llei per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme de les Illes Balears”.

En el punt quatre: “avançar, juntament amb la Comissió Tècnica de Persones Desaparegudes, en la planificació del cinquè Pla de fosses del Govern balear.”

El cinquè, íntegrament tal com està.

En el sisè afegir: “juntament amb les entitats memorialistes i les famílies de les víctimes.”

En el setè afegir: “com a col·lectiu objecte de violacions de les normes internacionals de drets humans i de dret humanitari”.

El vuitè, talment, súper bé.

El que fa nou també.

El desè també.

I a l'onzè canviar l'expressió “seguir apostant”, nosaltres diríem “impulsar una segona edició del títol propi d'especialista”.

I només afegir una cosa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

..., al diputat de VOX -acab ara mateix-, la meva àvia no va ser vídua, ni ma mare va ser òrfena, perquè els desapareguts no varen tenir reconeguda la seva condició fins passats trenta anys.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez...

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

D'acord? No, ho dic perquè no em posi cap etiqueta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gómez, per la seva intervenció. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts. Per la qual cosa es demana al grup proposant si vol una suspensió de la sessió, o bé podem continuar?

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Podem continuar presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Lamin. Té vostè la paraula per cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies per les vostres intervencions, i als que ja heu definit el vostre suport, gràcies. I és que mentre alguns prefereixen viure en una societat podrida, en un passat podrit, nosaltres creiem que és ben hora de seguir fent justícia per reparar el mal causat, per respecte als drets humans i per respecte a la nostra societat.

Amb referència a això, Sra. Gil, les conseqüències, el que ve a reparar, reconèixer aquesta memòria, no és una tragèdia, no és una tragèdia, és un genocidi. Per tant, els conceptes són molt importants.

Deixin d'emblanquinar l'extrema dreta, deixin d'emblanquinar i diluir amb discursos d'odi.

I també li he de dir que aquesta llei és la que vosaltres hi vàreu fer molta feina, aquí tenc una de les persones que va fer possible que aquesta llei sortís endavant, i em consta que vàreu fer moltíssimes hores de feina, i és una llei que preveu totes les víctimes. Per tant, deixin de diluir i deixin d'emblanquinar. Si es troben més propers al discurs de VOX, no passa, digau-ho, però deixin de pastorejar.

El Ministeri de la Veritat, Sra. Gil, és el que vostès aplicaran amb la Conselleria de Presidència, liderada per la Sra. Estarellas, en fulminar l'Oficina anticorrupció i fulminar la Llei de memòria, per tant, no venguin aquí a parlar de Ministeri de la Veritat quan vostès el primer que fan és liquidar drets que ens fan millor com a societat. Acceptin d'una vegada la seva deriva ultraconservadora i actuïn en conseqüència.

I jo li deman: on ha quedat el PP de consensos? On ha quedat aquell PP que pujava a la sala de dalt de tot, a negociar, a treballar, perquè era un tema d'estat, on ha quedat? En què els ha deixat VOX? Aquesta és la reflexió que heu de fer.

I VOX, parlar de memòria i de pistoles és una vergonya, és el més *rastrero* que es pot fer dins una seu democràtica com aquesta, i diu molt del que sou vosaltres, els representants de l'odi, que no creieu en la democràcia, ni en les institucions. No sé com no us cau la cara de vergonya de dir el que dieu havent aquí representants, perquè nosaltres ja hi estam acostumats, per desgràcia, però quan aquí hi la societat civil representada, una mica més de dignitat i una mica de respecte!

Mirin, el compromís i la lluita per la memòria estan més vius que mai, maldament alguns ho vulguin tapar, ho devem a les generacions passades, però sobretot a les futures, a les futures. La qualitat de la democràcia depèn, en la mesura que nosaltres sapiguem reparar el passat, aprendre i ser millors, ser millors. Però sempre amb memòria i evitar que desapareguin a les nostres institucions el reconeixement i justa reparació de les

víctimes de la dictadura, sí, la dictadura, perquè mai tornin ni el franquisme, ni el feixisme, ni el nazisme.

Mirin, pel que fa a les esmenes presentades pel PP, ja li he comentat abans a la Sra. Gil, no les acceptarem, perquè la llei és molt clara i la llei parla de víctimes del franquisme i de la dictadura, precisament, en incidir en la gran part dels ciutadans que varen patir el genocidi del franquisme, una violència planificada i executada amb el suport exterior, i que vosaltres, amb aquestes esmenes, mostreu una vegada més, la vostra equidistància i que voleu diluir, parlant de conseqüències d'una guerra, i d'una..., com era que ho ha definit?, d'un accident, d'una tragèdia.

Pel que fa a les esmenes que presenta la Sra. Gómez, *in voce*, nosaltres acceptariem, si no hi ha cap inconvenient, la majoria, -després podem, si de cas..., o si ho voleu us puc detallar-, les acceptariem totes, excepte les que fan referència al punt 7 i al punt 11, perquè pensam que, més enllà d'una segona edició, el que s'ha de fer és seguir apostant pel títol d'especialista, i que no només hi hagi una segona edició, sinó que n'hi hagi tantes com es necessitin i que el compromís sigui que n'hi hagi una com a mínim a cada curs acadèmic.

Mirin, i ja per acabar, he de dir-los que nosaltres seguirem reivindicant les polítiques que continuen lluitant per la memòria i els valors de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no-repetició, i així tancar el pas a les forces polítiques que el que únicament volen és esborrar el llegat democràtic, imposar una visió negacionista o equidistant dels crims del franquisme, blanquejar la dictadura o retornar-nos a un passat fosc del qual, feliçment, ens alliberàrem fa temps i, sobretot, per retornar dignitat a les víctimes que varen lluitar contra el feixisme, i que la nostra democràcia s'enforteixi i es reconegui a si mateixa amb dignitat.

Som els garants de la memòria democràtica d'aquesta terra i sabem que la seva reivindicació i la defensa dels valors democràtics i la lluita pels drets humans i llibertats fonamentals és feina de tots. La veritat i la justícia són drets de les víctimes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... -sí, Sra. Presidenta- la veritat i la justícia són drets de les víctimes, i la reparació i la memòria, deures dels poders públics.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Lamin. Ara sí, acabat el debat, passam...

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sra. Presidenta, por una cuestión de orden simplemente. A lo mejor es que tengo la copia mal, el punto número 3 de la

PNL, en mi copia pone "seguir impulsando la ley, mantener la ley". No sé si es un error de la... Lo digo porque no se entienden esos términos.

(*Se sent una veu de fons que diu: "El punt 3?"*)

El punt 3: "Seguir impulsant la llei, mantenir la llei, per la recuperació...", o sigui, o "seguir impulsant o mantenir", o "seguir impulsant i mantenir", però és que amb aquesta redacció no té cap sentit...

(*Se sent el Sr. Lamin i Abeidi de fons que diu: "No, és seguir impulsant i mantenir la llei"*)

O sigui, hi falta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Una "i".

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

... una conjunció copulativa. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

És correcte així, Sr. Rodríguez? Aclarit.

Idò, ara sí passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 4568/23.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Nuestro grupo pedirá la votación por separado.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Idò votació per separat.

Passam a votar el punt número 1, amb l'esmena presentada per la Sra. Gómez.

Vots a favor?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Fora abstencions.

Punt número 3.

Vots a favor?

No hi ha vots en contra, ni abstencions.

Punt número 4.	Abstencions? No n'hi ha.
Vots a favor?	LA SRA. SECRETÀRIA:
Vots en contra?	Bé, repassam:
Abstencions?	El punt número 1: vots a favor, 12; en contra, 1. Per tant, queda aprovat.
Punt número 5.	Punt número 2: 6 vots a favor, 7 en contra.
Vots a favor?	Punt número 3: 13 vots a favor.
Vots en contra?	Punt número 4: 12 a favor, 1 abstenció.
No hi ha abstencions.	Punt número 5: 6 vots a favor, 7 en contra.
Punt número 6.	Punt número 6: 6 vots a favor, 7 en contra.
Vots a favor?	Punt número 7: 6 vots a favor, 7 en contra.
Vots en contra?	Punt número 8: 12 vots a favor, 1 en contra.
No hi ha abstencions.	Punt número 9: 6 vots a favor, 7 en contra.
Punt número 7.	Punt número 10: 6 vots a favor, 7 en contra.
Vots a favor?	I punt número 11: 6 vots a favor i 7 en contra.
Vots en contra?	LA SRA. PRESIDENTA:
No hi ha abstencions.	En conseqüència, queden aprovats els punts 1, 3, 4 i el punt número 8.
Punt número 8.	2) Proposició no de llei RGE núm. 7375/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació i posada en marxa d'una base de la UME de manera permanent a Mallorca i destacament a la resta d'illes.
Vots a favor?	A continuació, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 7375/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a creació i posada en marxa d'una base de la UME de manera permanent a Mallorca i destacaments a la resta d'illes.
Vots en contra?	Per a la seva defensa, per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. López, per un temps de cinc minuts.
No hi ha abstencions.	EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:
Punt número 10.	Gràcies, presidenta, bono, molt bon dia, diputats i diputades. El Grup Popular va prendre la iniciativa d'enregistrar al Registre General d'Entrada aquesta PNL perquè considerem que, des del Govern central, es té un deute, que ja començam a considerar històric, amb les Illes Balears. Com tots sabem, la Unitat Militar d'Emergències, UME, és una força conjunta organitzada amb caràcter permanent que té com a missió la intervenció a qualsevol lloc del territori nacional per contribuir a la seguretat i al benestar dels ciutadans.
Vots a favor?	Nosaltres, aquí, a Balears, ens trobam en una situació que, per la nostra insularitat i les nostres circumstàncies, ens fa estar un poc fora de la cobertura d'una UME durant tot el temps i a
Vots en contra?	

totes les illes. Aquestes intervencions estan previstes per a supòsits de greu risc, catàstrofe, calamitat o altres necessitats públiques, sempre de conformitat amb la Llei Orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de defensa nacional.

Al Consell de Ministres, de 7 d'octubre del 2005, neix, diguessin, la UME, i a distintes lleis se li ha donat força, sempre per garantir, i ho torn repetir perquè crec que és el punt que és molt fonamental perquè tinguem en compte a Balears, que serà una força d'urgència que actuarà a qualsevol lloc del territori nacional i nosaltres, ho torn repetir, a Balears no estam coberts per aquest servei.

Després, amb el Reial Decret 1097/2011, de 22 de juliol, s'aprova el protocol d'intervenció en el qual es diu que seran a inundacions, a terratrèmols, a nevades greus i altres fenòmens meteorològics que siguin adversos i sempre de gran magnitud. Per què faig incidència en açò? Perquè és cert, és una unitat militar, ho dic per si qualcú diu: oh!, és que són militars; no, és una unitat militar que té, tant per lleis de l'Estat, com per lleis de defensa, molt regulada i determinada la seva actuació, i sempre la seva actuació serà determinada i acordada amb tots els estaments que tinguin l'Estat i les administracions públiques en el lloc d'intervenció.

Les actuacions de la UME es concreten, es planifiquen i tenen l'entrenament d'intervenció. La unitat militar ens ha demostrat la seva eficiència a distints moments que l'hem necessitada, a La Palma van demostrar que van ser essencials; amb la nevada Filomena van demostrar que són essencials; als distints incendis que hem tengut aquest estiu, d'una envergadura i d'una gravetat substancial, han demostrat que són essencials i han demostrat la seva professionalitat. Què ens hagués passat a Menorca i a Eivissa, particularment, si aquest estiu haguéssim tengut un incendi? Teníem uns recursos mínims. I Mallorca, per la magnitud de l'illa, també té uns recursos mínims i només des de principis de juny fins a finals de setembre.

Per açò aquesta PNL, nosaltres volem que totes les illes siguin tractades amb igualtat, no volem cap illa discriminada, i el que sí volem és que hi hagi una dotació que sigui una base permanent per a Mallorca i destacaments tant per a Menorca com per a Eivissa, destacaments que assegurin que, a un moment donat, si tenim una emergència dins dels dotze mesos, un incendi o un altre problema meteorològic, no voldria dir un problema de química o un problema (...), perquè seria encara més greu, sempre poguéssim estar coberts, com a la resta del territori nacional, per aquesta unitat especial.

Aquesta unitat especial per a nosaltres és irrenunciable i des del 2018, com ja he dit, va ser aprovat i hi va haver un acord que s'havia, realment, d'implementar a les Illes Balears. Com que açò, després de cinc anys, no ha passat, tornam presentar una PNL perquè, des del Parlament i des del Govern balear, s'exigeixi al Govern espanyol, i dic exigir no en pla de mandat o has de fer això, sinó una exigència dir: escoltin, senyors, reflexionin, si tot el territori és igual, si tot el territori té la mateixa cobertura, si totes les illes són iguals, no dependents del nombre d'habitants que tenen, sinó de les necessitats que tenen, aquest desplaçament s'hauria de fer.

Com a reflexió, perquè sapiguem l'envergadura de què parlem, us passaré ara, a continuació, quins efectius tenim a les Balears i entendreu tot d'una on ens trobam: Mallorca, té 6 vehicles autobomba per a l'extinció d'incendis forestals i personal per al manteniment diari, en cas d'incendi forestal des d'inicis, com he dit abans, de juny fins a finals de setembre. Què passa amb els darrers sis mesos? I si tenim un incendi? Tenim realment prou mitjans forestals i de bombers i de Protecció Civil si tenim un altre problema, com va ser Sant Llorenç amb les inundacions o altres coses? No només incendis, nosaltres necessitam aquí teniu un cos especialitzat que reformi d'una manera, perdó, que reformi no, que doni força i que reforci la nostra Protecció Civil.

Eivissa: disposa de tres vehicles autobomba amb capacitat d'extinció d'incendis. Res més, és a dir, demanam un reforç.

I ja això de Menorca, això de Menorca és una broma, a Menorca no vull entrar, com a menorquí, que estam discriminats o això, però sí que faig una reflexió aquí, als senyors i senyores diputats, Menorca no tenia autobomba, Menorca té: *sólo dispone de un contingente de herramientas manuales, motobombas y mangueras*. Vull fer aquí un incís important, a Menorca quan tenim temporals forts els nostres ports es tanquen.

Per açò, deman un tracte a les Illes Balears com es mereixen, m'agradaria molt que aquesta PNL fos aprovada per tots i que poguem fer totes les actuacions per ser unes illes en igualtat de condicions que a la resta del territori nacional.

Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. López. En torn de fixació de posicions, té la paraula la Sra. Cano, per part del Grup Socialista, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. La UME és una força que actua davant greus riscos o catàstrofes, calamitats o altres necessitats públiques d'ençà que va ser creada per llei per un govern socialista, amb José Luís Rodríguez Zapatero al capdavant. El recorregut d'aquesta UME ha estat molt positiu per la contribució a la seguretat i benestar dels ciutadans, és un cos molt ben valorat a nivell social per la seva utilitat pública davant els incendis, torrentades, com les que vàrem patir aquí, a Mallorca, fa uns anys, tot això sense menysprear la feina del personal d'Emergències de la comunitat autònoma, que fa una gran tasca i que reconeixem.

Està bé, Sr. López, que el Partit Popular s'autoesmeni a si mateix i passi de vilipendiar la UME, quan va ser creada, on fins i tot es va qüestionar la seva constitucionalitat en al·legar que la realització de tasques contra les catàstrofes naturals no corresponia als militars perquè xocava amb la missió fonamental que recull la Constitució per a les forces armades, i, bé, ens congratula que, al final, acabin arribant, sempre arriben tard, però, bé, acaben arribant.

I el que fa més gràcia és que fan com si fossin els grans avaladors d'aquesta unitat d'emergència en patrimonialitzar el que altres han lluitat o impulsat; sempre fan igual.

Mirin, la seguretat de les persones és una de les qüestions més importants i és important que siguem seriosos. En cas d'haver de dur a terme una intervenció a les Illes Balears, la projecció inicial dels mitjans de la UME es fa des de la base permanent de la unitat més propera a la zona afectada, que és normalment el Tercer Batallón de Intervención de Emergencias, que es troba a València, a Bétera, que la pot dur a terme mitjançant el Batalló d'Helicòpters d'Emergència, a més de poder projectar-se, si cal, altres efectius i capacitats de manera marítima o aerotransportada amb mitjans de l'Exèrcit de l'Aire i de l'espai des de la base aèria de Saragossa.

Sense perjudici de l'anterior, durant la campanya, i vostè hi ha fet referència, hi ha durant uns mesos la campanya de lluita contra els incendis forestals en el marc de la prevenció i lluita contra els incendis i, per fer la tasca, la Unitat Militar d'Emergències fa un desplegament de caràcter estacional i es posiciona amb els mitjans a les illes de Mallorca, Menorca i Eivissa. Durant aquest període es segueixen els indicadors de risc d'incendis forestals disponibles per a cada campanya.

Els desplegaments actuals de la UME responen, d'una banda, a criteris d'operativitat per cobrir la totalitat del territori nacional amb un temps d'intervenció raonable i, per una altra, amb la disponibilitat dels recursos en personal i mitjans, així com de l'entorn logístic i adequat de comunicacions.

Pel que fa a la seva dimensió, està feta sota criteris d'eficàcia, eficiència, per a l'ús dels recursos existents, la infraestructura i el suport d'altres unitats. Quan les previsions sobre els diferents riscos ho aconsellen, s'activen destacaments addicionals temporals o permanents en altres bases militars per reduir el temps de resposta, i quan es necessari es mobilitzen de manera ràpida, també, mitjans tècnics i humans addicionals amb base a la península.

Aquesta celeritat l'hem vista en reiterades ocasions a les diferents illes, la darrera a planta de biomassa d'Eivissa, on, malgrat tenir un destacament, un petit destacament, el que vostè abans ha esmentat, varen haver de venir de fora els recursos específics per a l'extinció d'incendis, perquè que hi hagi un destacament no significa que no s'hagin de menester algunes infraestructures que aquí no hi poden ser, per una qüestió d'economia d'escala, perquè és una qüestió d'operativitat.

L'experiència dels darrers anys ha demostrat que l'actual desplegament de la UME és adequat per al compliment de la seva funció a tot el territori nacional, també a les Illes Balears, aquí la situació no és diferent, tant el nombre com la naturalesa de les emergències que han donat lloc a intervencions de la UME i la resposta de la unitat d'aquestes posen de manifest que l'actual disseny és adequat per garantir la funció de la UME a l'arxipèlag.

I des del Grup Parlamentari Socialista consideram que és molt millor tenir una UME ben dotada, estructurada, operativa, capaç de donar resposta amb rapidesa, com és el cas, sempre que l'hem haguda de menester, que disgregar-la en petites

delegacions i minvar aquesta capacitat d'acció i que això pugui anar en contra, fins i tot, en detriment de la seguretat.

I per aquestes raons votarem que no.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cano. Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Muchas gracias, Sr. Presidenta. Yo no incidiré en las explicaciones técnicas, que tan bien nos ha expuesto el Sr. Ravanals, del Partido Popular, y en las consideraciones también técnicas que nos ha expuesto la Sra. Cano, del Partido Socialista.

A ver, és que yo sé que a veces cuesta decir las cosas claras, aquí tenemos un problema básico: el Partido Socialista no quiere aceptar que haya un destacamento de la UME porque sus ex-socios y posibles socios en el futuro de MÉS, cada vez que oigan la palabra "Ejército español" les entra un "parraque", y esta es la realidad, y esto es por lo que, a pesar de que en este parlamento se aprobó, en su día, y creo que nadie en esta comunidad duda de cómo ha contribuido en casos de necesidad la Unidad Militar de Emergencias a solventar estas situaciones, es la única motivación. Sus motivaciones no es ni operacional ni..., es política -es política-, porque ustedes no quieren oír hablar de ejército español, y eso que estamos hablando, posiblemente, de la unidad del ejército menos militar, por decirlo de alguna manera; una unidad que, además, ustedes crearon -como usted muy bien ha dicho-, el presidente Rodríguez Zapatero, y que creó, en realidad, nuestro representante en el Ayuntamiento de Palma, el general Fulgencio Coll, al que se le encargó ese cometido.

A ver, en un caso de emergencia lo fundamental es la inmediatez. Lo único que se está diciendo es que si hay aquí un destacamento, primero, según el tipo de emergencia, puede intervenir de manera inmediata y, si no, si hacen falta más recursos, porque aquí evidentemente nadie está hablando de que se despliegue un regimiento porque, por desgracia, este país económicamente no lo puede afrontar, si que tiene ya una base operativa y unas personas que están permanentemente en contacto y que son las que pueden facilitar el despliegue de unidades superiores, si hace falta. Porque, además, la gran ventaja del ejército es que es el ejército, no hay sindicatos, no hay horas extra, no hay reivindicaciones, allí se acatan las órdenes y se hace lo que se tenga que hacer, y por eso funciona, especialmente en estos casos de emergencia.

Dios no lo quiera, mañana hay un terremoto, quedan sepultadas personas bajo los escombros: tenemos que esperar que se embarquen unos efectivos desde Valencia o se embarquen en un avión en Zaragoza, es que para esto son ustedes muy poco nacionalistas, no les importa que tengan que venir de otras partes, no lo quieren tener aquí. Es esa dicotomía de su ser interior, que a veces no se sabe cuándo son el PSOE, a veces no se sabe cuándo son el PSIB.

En definitiva, salgan ustedes a la calle a decirle a la gente que no quieren tener aquí el despliegue de una unidad de emergencias para atender sus necesidades. Porque, además, que yo recuerde, en la pasada legislatura, decretamos emergencia climática, la decretaron ustedes, estamos al borde de la catástrofe, todos los días, cualquier día puede venir una borrasca catastrófica..., ¡vamos! Pues, si estamos en emergencia, créansela ustedes los primeros y faciliten el que tengamos los medios para hacer frente a estas emergencias que, según ustedes, pesan sobre nuestras cabezas.

De verdad, no encuentro ningún argumento racional para oponerse a este despliegue, que se está diciendo que únicamente es tener unos destacamentos que permitan la operatividad de estas unidades, precisamente por la cuestión de nuestra insularidad, esto de lo que ustedes hablan siempre, el hecho insular, pues el hecho es que somos islas, y que, lógicamente, hay ciertos servicios que han de estar aquí permanentemente, porque, si no, no podemos responder con la inmediatez necesaria a estos casos de emergencia, porque, en caso contrario, si puede esperar 28, 48, 72 horas, las que sean, ya no es una emergencia -ya no es una emergencia-, ya es un problema, y entonces ya veremos cómo lo solucionamos.

Las emergencias, pues por eso se llama Unidad Militar de Emergencias, y no entiendo más allá -ya digo- de sus pactos con sus antiguos socios o de su (...) cualquier cosa que se llame ejército español en el que se nieguen ustedes... -el que se nieguen ustedes- a votar a favor de esta PNL que lo único que pide es crear unos destacamentos aquí, para el bien de los ciudadanos de Baleares.

Yo veo que ustedes anteponen siempre su ideología al bien de los ciudadanos de Baleares.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula, Sra. Ramon, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo començaré, com he començat abans també, agraint -no em suposa cap urticària, com veieu- a totes les persones que formen part de la Unitat Militar d'Emergències, un agraïment per la seva tasca que ha contribuït a salvar vides i evitar danys majors, danys personals, materials i ambientals ocasionats de vegades per catàstrofes naturals i d'altres per causes d'emergències ocasionades per l'home, i no em cauen els anells per donar-los les gràcies, perquè sempre és de rebut que la gent que fa seva feina sigui agraïda. I, evidentment -com he dit- és just reconèixer aquesta feina, però també és just reconèixer la feina que també desenvolupen altres cossos que actuen en aquest sentit, ja siguin l'IBANAT, Emergències, bombers, Protecció Civil, agents de Medi Ambient, serveis sanitaris, policia local, etc.

I, com exposa el contingut d'aquesta iniciativa, la UME actua aquí en situacions extraordinàries i concretament quan

s'activa el nivell 2 de Protecció Civil. I, com deia la Sra. Cano, el temps aproximat de resposta aèria de la UME no és major de 30 minuts, un temps adequat tenint en compte que les Illes Balears ja disposen d'un operatiu propi en gestió d'emergències.

A l'àmbit de les Illes Balears tenim una sèrie de plans especials com puguin ser l'INUNBAL, el GEOBAL, el METEOBAL etc., els quals són plans especials de riscos específics, i un pla territorial, també d'emergències, que és el que preveu tota la resta i complementa els anteriors.

Tenint en compte que la UME no s'activa -com he dit- fins al nivell 2, la primera intervenció sempre correspon als diferents cossos i serveis d'emergències de les Illes Balears. Per això mateix, també la prevenció és essencial per evitar catàstrofes i riscos, i aquí la necessitat de dotar de manera adequada els Cossos i Forces de Seguretat de les nostres illes. Si fem aquesta tasca de prevenció possiblement evitem catàstrofes naturals.

I perquè les emergències guanyin en qualitat, eficiència, eficàcia hem de reforçar -com he dit- esforços d'aquí en inversions en infraestructures, per exemple, materials, vehicles, personal, recursos econòmics i també en formació.

A mode d'exemple, la mitjana anual de rescats que fa el cos de Bombers de Mallorca és de 233 rescats anuals, la qual cosa suposa que són ells els que estan a primera línia en les primeres emergències i que -com he dit- hauríem de millorar i posar recursos en aquests casos. Si no milloram els cossos i recursos d'aquí, podem tenir una UME, però el dia a dia seguirà sent igual per als ciutadans d'aquestes illes.

Un altre aspecte a tenir en compte i que per a nosaltres és important, és que s'hauria de produir aquesta desmilitarització i la reconversió de la UME en un cos de Protecció Civil. I, si més no, i crec que això ja tendrem temps, i possiblement ho debatrem a properes comissions, és posar damunt la taula el que recull el nostre Estatut d'Autonomia, que parla de la creació d'una policia autonòmica.

Pels motius que he explicat, no donarem suport a aquesta PNL, com he dit, consideram que és més important dotar primerament els cossos i forces de seguretat que tenim aquí, a les Illes Balears, que són els que fan aquesta feina de prevenció i de primera actuació, tenint en compte que la resposta d'arribada quan es decreta el nivell 2 és adequada, i fer especial èmfasi en el que he dit, de tots els rescats o les intervencions d'emergència que tenim aquí, a les Illes Balears, poder fer un estudi de les necessitats que aquests cossos tenen aquí, a les Illes Balears, i poder fer aquesta feina de prevenció, per evitar possibles catàstrofes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ramon. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Gómez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la veritat és que faig meva tota l'argumentació que m'ha precedit, no la vull reiterar, però sí que farem una abstenció, no vull votar en contra, precisament perquè, bé, crec que ens estimam més fer una abstenció constructiva, perquè forma part de reconèixer el que ha fet la UME quan ha estat necessària, i crec que precisament aquí, a Mallorca, desgraciadament, va haver de venir a fer una feina molt potent.

És ver que estam aïllats, per raons geogràfiques, i hi votaria fins i tot a favor, si no fos perquè en realitat el que consideram és que tots els costos que produirà que vengui aquí la UME, més valdria dedicar-los a dotar de tot el que manca en els cossos de Protecció Civil, els cossos de bombers -vull recordar que encara no tenim llei de bombers, ens podríem posar d'acord i tot amb recuperar aquest projecte de llei-; és a dir, en realitat, potser necessitam la UME perquè no hem fet els nostres propis deures, i ho dic en general a totes, i no ens excloem d'aquests deures que queden per fer, perquè crec que ja ha governat quasi tothom a les nostres illes.

Per tant, farem un vot d'abstenció constructiu i també vull agrair tot el que ha fet la UME quan ha estat necessària, per suposat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gómez. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió...

EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:

No, podem seguir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam. Idò així pertoca la intervenció del grup proponent, per un temps de cinc minuts. Té la paraula vostè Sr. López.

EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:

Moltes gràcies, presidenta, Bé, jo només a la Sra. Cano, ni patrimonialitzar, ni grans avaladors, és a dir, jo aquí hi som per preocupar-me per als habitants de Balears, i quan jo deman una UME, per descomptat el que no mir és si és de dretes, és d'esquerreres, és de centre, és blava, és lila o és taronja, és a dir, que aquestes paraules igual vostè se les pot aplicar per a la seva actuació, però li agrairia que almenys quan es refereixi..., jo no intent patrimonialitzar res, i quan una cosa es fa i després es regula i es fa bé, la gent intel·ligent ho reconeixem.

I des del punt que demanam una UME perquè vengui, hem reconegut, i sempre s'ha dit i mai no s'ha negat, que és una decisió que al principi sí que és vera que es va posar en tela de judici quina seria la funció, però, després, amb totes les normatives que s'han aplicat, ha quedat molt clar, i el Partit

Popular mai, mai no s'ha negat a reconèixer l'actuació brillant de la UME, açò ho vull deixar molt clar, jo aquí faig feina per a Balears, no faig feina per al PP.

Després, el que deien de mitja hora, deu ser amb nau espacial, si nosaltres fem, que són a València i han de venir aquí a una de les illes, en mitja hora no han preparat ni l'avió, d'acord?, hem de ser un poc rigorosos, que vostè no ho vol, jo ho entenc, però no em vengui *palomitas de maiz*.

Després, el tema de la UME, jo entenc que vostès tinguin reticències i tot, però la UME té un avantatge per als pressuposts d'aquesta illa, és gratis; és un servei de l'Estat central, a través de l'exèrcit, que ens posa a les illes gratis. I és un servei per reforçar extraordinàriament, no per substituir cap... -jo quan vostè ha parlat he estat callat, li agrairia també si m'atén, perquè si no després no ens podem contestar-, és un servei que a cap moment ni desqualifica, ni retira, ni lleva mèrit a Protecció Civil, ni a bombers, ni res, simplement la seva funció, és en moments extraordinaris, com va ser a Sant Llorenç, una actuació immediata, per poder ajudar els habitants de les Illes Balears, repeteix, els habitants de les Illes Balears.

A mi m'ha dolgut molt, i li ho dic seriosament, Sra. Cano, quan m'ha dit patrimonialitzar (...). Jo quan vénc aquí i present una PNL, que no té cap *envolvente político* i em sap greu dir-ho, perquè és així, em sap molt de greu que vostè em plantegi una contestació totalment política i fent judicis que no són.

Quant a la senyora de MÉS per Mallorca, jo entenc, i li agraeix ser tan clara i tan concisa amb la seva proposta, jo li agraeix, entenc que vostè té les seves raons, però també li repeteix el mateix que a la Sra. Cano: una UME per res, per res no treu cap mèrit ni cap possibilitat operativa, tot el contrari, reforça tots els nostres mitjans. I repeteix, és per a moments de catàstrofe extraordinaris, no és per a una sortida regular, quan se cerca una persona que s'ha perdut a la Serra de Tramuntana quan hi ha un petit incendi perquè un pagès ha cremat mates, és per a quan realment estam en una situació desesperant, i s'ha demostrat que quan estem en una situació desesperant, vagin de caqui, vagin de blau o vagin de blanc, són operatius que ajuden a la població civil.

Sra. Gómez, li agraeix molt l'abstenció, perquè jo sé com pensa vostè, però li agraeix i li diré perquè, perquè vostè ha prioritzat la població sobre la ideologia a una oposició, i açò jo li agraeix molt. És un tema que jo, i repeteix com he dit a la companya de MÉS per Mallorca, jo entenc que tots tenim una posició ideològica, però repeteix, és un tema que jo en cap moment no he presentat aquí amb una posició ideològica, jo he exposat aquí un tema per ajudar els habitants de les Illes Balears en un moment extraordinari, on sigui totalment necessari una ajuda externa, en cap moment des de València hi ha la mateixa operativitat per venir a Balears a apagar un foc, de vegades un foc és qüestió de 15, 20, 30 minuts.

No és de rebut i aquí ho vull deixar, que les illes no estiguem dotades proporcionalment de la mateixa manera, i aquí sí que ho deix com a diputat que som de Menorca, que crec molt injust i em queda molt clar que a part de l'esquerra aquesta injustícia no li importa i que la suporta, que una illa com Menorca estigui totalment desprotegida enfront de com es

troben la resta d'illes. I em sembla molt injust que Mallorca no tengui un servei permanent, de la mateixa manera que Eivissa no tengui un servei dimensionat a les necessitats.

Moltes gràcies, i poc més puc dir. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. López. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 7375.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

Vots a favor 7, vots en contra 4, abstencions 1.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 7375/23, relativa a la creació i posada en marxa d'una base de la UME de manera permanent a Mallorca i destacaments a la resta d'illes.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bon dia a tothom.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS